

Commissievragen

Los van het feit dat wij dit soort initiatieven toejuichen hebben wij naar aanleiding van stuk op NH Nieuws van 19 maart 2024 hebben wij de volgende vraag:

- Waarom hanteert de gemeente hier andere maatstaven dan bijvoorbeeld bij het Biggekruid waar de bewoner zelfs wordt bedreigd met verhalen van kosten als de bewoner maar 1 plantje eruit haalt of iets met het stuk groen doet?

Huizense Saskia was verwilderd stuk gemeentegrond zat: maak kennis met haar sprookjestuin'

19 maart 2024, 13.44 uur - Aangepast 19 maart 2024, 16.50 uur - Door: Pieter Writte

Een paar vierkante meters grond van de gemeente aan de Huizer straat Weegbree is een sprookjestuintje' geworden, met dank aan buurtbewoonster Saskia Wenke. Zij stoorde zich al langer aan het onverzorgde stukje groen naast haar achtertuin en besloot het heft in eigen handen te nemen. Op eigen kosten heeft de weldoenster nieuwe planten en bloemen geplant in het hoekje, maar er valt meer fraais op het ooit verwilderde lapje grond te bewonderen.

Het is bij de achtertuinen aan de Weegbree te zien dat het groen links en rechts aan onderhoud toe is. De stoep is deels begroeid met mos en het net gesnoeide 'kreupelhout' geeft de boel een kale indruk.

Zooi

Saskia woont al 37 jaar op hetzelfde adres en zij vindt de gemeentelijke grond naast haar achtertuin maar een 'zooi'. Op haar initiatief zijn er door de gemeente al veel lelijke en woekerende struiken weggehaald en ligt er nu een fraai grasperkje met bloeiende margrietten voor in de plaats.

Maar haar handen jeukten ook om het hoekje, waar ze tegenaan loopt als ze haar achtertuin uitloopt, aan te pakken.

Jaren geleden al begon ze met het aanleggen van een nieuw tuintje op gemeentegrond: planten en bloemen werden aangeschaft en geplant. Maar in de loop van de tijd is het hoekje steeds verder ontwikkeld en uitgebreid. Tuinkabouters geven nu het geheel ook nog een sprookjesachtig uiterlijk. En een waterbakje voor vogels ontbreekt ook niet. Een mooi houten hekje om het tuintje, als bescherming tegen een ronddwalende voetbal, maakt het geheel af.

Eigenlijk is het kleine stukje nieuwe natuur een beetje een verlengde van Saskia's eigen achtertuin. Ook daar is het een oase van groen, kabouters en andere bezienswaardigheden. Objecten voor de tuin worden gedoneerd door buurtbewoners of Saskia vindt ze in de kringloopwinkel.

De 'man van het groen' van de gemeente kent haar ondertussen ook. Hij heeft al grappend voorgesteld dat zij de hele strook groen onder handen zou moeten nemen. Maar dat is te veel werk voor de 66-jarige tuinierster. Toch is hij welwillend, laat Saskia weten: "Als ik de gemeente bel, dan komt hij er vaak meteen iemand aan."

Strijdbaar

Maar je kunt wel blijven bellen met de gemeente Huizen, volgens de energieke Saskia. Het onderhoud aan het groen bij de grote weg, dat meer in het zicht ligt, heeft kennelijk meer prioriteit dan het verscholen groen achter en tussen de huizen. Ook de verzakte stoepen heeft de gemeente nog niet verholpen. Maar Saskia blijft strijdbaar en ze blijft bij de gemeente aan de bel trekken.

Veel bewoners reageren enthousiast als ze voorbij de sprookjestuin lopen. Maar voor alle complimenten doet de Huizense het niet: ze is begaan met de buurt en ook met het onderhoud van de openbare ruimte. Het werk begint ondertussen wel wat zwaarder te worden, nu zij iets meer op leeftijd komt, maar tegelijkertijd is het tuinieren ook een plezierige bezigheid.